

[Erik Appel.]

Gruppens Tilhørsforhold til denne Kultur og knytte den til den tyske Nationalsocialisme. Derved bliver Kløften mellem de to Sindelagsgrupper naturligt udvidet, alene paa den Maade sker det, og ikke, som det ærede Medlem udtalte, gennem Ufordragelighed hos den danske nordslesvigske Befolkning, foranlediget ved en Ophidselseskampagne fra det gamle Lands politiske Partier. Jeg afviser med Foragt en saadan Beskyldning. Det ærede Medlem burde vide, at vi Nordslesvigere er vant til selv at tage vort Bestik, men vi beklager oprigtigt, at Kløften mellem danske og tyske Nordslesvigere uddybes, dog kan hverken det ærede Medlem Hr. Jens Møller eller jeg i Øjeblikket se, i hvilket Omfang det vil ske. Finder det tyske Mindretal imidlertid samlet et roligt Leje inden for den tyske nationalsocialistiske Anskuelse, da venter jeg, at bedre Tider end de, vi nu oplever, vil muliggøre en ny Form for godt Naboskab, især under det fælles Arbejde med at dyrke Nordslesvigs Jord. Jeg støtter ogsaa denne Antagelse paa Slægtsskabsbaandene og paa en Udtalelse af det ærede Medlem paa den tyske Partidag i Haderslev den 22. Maj i Aar, hvor det ærede Medlem som Partifører udtaler:

„Vi Nordslesvigere vil snart indbyrdes finde Veje for en Folkebrydning under værdig Form, der gør det muligt for os som Landsmænd aabent og roligt at tale med hinanden og leve sammen.“

Det vil dog næppe ske saa hurtigt, som det ærede Medlem forestillede sig den 22. Maj, og det ærede Medlem har med sin Ordførertale her forleden selv lagt en Sinkelse ind. Jeg støtter ogsaa min Antagelse paa en Udtalelse, som Pastor Johs. Schmidt, tidligere Medlem af dette høje Ting, fremsatte i en Takkeskrivelse ved sin Tilbagetræden. Udtalelsen lyder — jeg beder om Tilladelse til at citere —:

„Jeg ved mig enig med mine Folkfæller deri at ønske en lys Fremtid for vort Folk og vor Hjemstavn og for en lykkelig Udvikling af vort Forhold til det danske og andre nordiske Folk.“

Jeg vil ogsaa mene, at den fælles Kærlighed til Hjemstavnen vil forpligte os til at vise et vist Godsind mod hinanden.

Med disse Udtalelser har jeg tillige vil-

let tilbagevise en Paastand om Isoleringsbestræbelser, som det ærede Medlem ved Lejlighed har fremsat. Men der er endnu et Forhold, jeg maa omtale. Det ærede Medlem har gentagne Gange — sidst i Søndags i Tinglev — fremsat en Paastand om Opsugningsbestræbelser fra dansk Side. Jeg indskyder en Parentes om, at jeg ikke forstaar, hvorledes Isoleringsbestræbelser og Opsugningsbestræbelser kan foregaa jævnsides fra dansk Side.

Paastanden om Opsugning skyldes en Udtalelse af afdøde H. P. Hanssen, Aabenraa. Det ærede Medlem kaldte Udtalelsen en Opsugningsparole; Pastor Johs. Schmidt gør det samme i en Artikel i „Nordschleswigsche Zeitung“ for 4. Oktober. Jeg maa dertil sige, at H. P. Hanssen selvfølgelig ingen Sinde har udstedt en Opsugningsparole. Vi Danske er overhovedet ikke stærke i Paroler. Det vilde være ganske unyttigt, da der under frie Forhold ingen Midler gives til Opsugning ud over dem, Folkelivet selv danner. H. P. Hanssens i Breve brugte Betegnelse var Udtryk for hans Tro paa, at Folkelivet i Nordslesvig ved sin Tilknytning til det samlede danske Folkeliv paa naturlig Maade vilde medføre en stigende Tilslutning til dette. Det ærede Medlem saavel som afdøde Rektor Koopmann har givet Udtryk for Troen paa en modsat Strømning, nemlig fra dansk Folkeliv til tysk Samfundsliv. Lad os indstille alle Diskussioner om disse Strømningers Forløb. Jeg afventer roligt Resultatet, der uden nyfgen Befingring engang vil melde sig smukt efter Naturens Orden.

I Sammenhæng med denne Udtalelse retter jeg en Henstilling til den højttærede Statsminister om ikke at være det ærede Medlem Hr. Frits Clausen følgagtig, naar han opfordrer Ministeren til at optage et nationalt Kataster i de sønderjyske Landsdele. Det er en umulig Opgave, og et Forsøg paa at løse den vil give et utilfredsstillende Resultat for begge Parter.

Saa har jeg sluttelig et Ord at sige foranlediget ved, at det ærede Medlem Hr. Jens Møller i sin Ordførertale udtrykkeligt har spurgt efter Forstaaelse for det tyske Folks Kamp, ligesom det ærede Medlems Forgænger i dette høje Ting, Pastor Johs. Schmidt, har gjort det for nylig i en Artikel i „Nordschleswigsche Zeitung“. Jeg har endnu